

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Karly Cháberové a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **Central Import s.r.o.**, IČO 03034399
sídlem Bavorská 856/14, Praha 5 - Stodůlky
zastoupen advokátem JUDr. Tomášem Pelikánem
sídlem Máchova 838/18, Praha 2

proti
žalované: **Česká obchodní inspekce**
sídlem Štěpánská 15, 120 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí Ústředního inspektorátu České obchodní inspekce ze dne 6. 11. 2018, č. j. ČOI 103194/18/O100/1000/18/Bal/Št, sp. zn. ČOI 157871/17/1000,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu Středočeského a hl. m. Prahy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 10. 7. 2018, č. j. ČOI 87747/18/1000.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

2. Tímto rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 80 000 Kč pro porušení § 8 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v rozhodném znění (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), čímž měl naplnit skutkovou podstatu přestupku podle § 24 odst. 7 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele. Tímto rozhodnutím bylo také žalobci uloženo propadnutí 1 ks výrobku, padělků.
3. Uvedeného přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 22. 11. 2017 na internetových stránkách www.kvalitnimobily.cz nabízel k prodeji a prodal 1 ks výrobku „OPR Apple iPhone 5 32 GB, bílá - drobné škrábance na rámečku a zadním krytu“ porušující některá práva duševního vlastnictví, neboť se jednalo o padělek ve smyslu § 2 odst. 1 písm. n) bod 1. zákona o ochraně spotřebitele, na kterém je bez souhlasu majitele ochranné známky Apple Inc., 1 Infinite Loop, Cupertino, 95014-2084, Spojené státy americké, umístěno označení stejné s ochrannými známkami č. 2593168, 5341301, 349516, 11399821, 9783978, 2593663, 9784299.
4. Příkazem ze dne 10. 5. 2018 byla žalobci uložena pokuta ve výši 100 000 Kč. Proti tomuto příkazu podal žalobce odpor.
5. Shora označeným rozhodnutím uložil správní orgán I. stupně žalobci pokutu ve výši 80 000 Kč. K závažnosti vytýkaného jednání správní orgán I. stupně uvedl, že jej snižuje počet výrobků, u kterých žalobce porušil svoji povinnost. Při určení výměry pokuty přihlédl správní orgán k tomu, že se nejednalo o první zjištěné porušení zákona o ochraně spotřebitele ze strany žalobce. Dále vzal správní orgán v potaz snahu o nápravu, aby v budoucnu již k prodeji padělků u žalobce nedocházelo. K likvidačnímu charakteru pokuty uvedl, že žalobce sice na podporu svých slov předložil přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce ledna až dubna roku 2018, avšak tyto listiny neposkytují obraz stavu hospodaření žalobce. Správní orgán však nahlédl do sbírky listin obchodního rejstříku, kde jsou zveřejněny mj. výkaz zisku a ztráty v plném rozsahu ke dni 31. 12. 2017 a rozvaha ve zkráceném rozsahu ke dni 31. 12. 2017. Z těchto listin zjistil, že v roce 2017 tržby žalobce z prodeje výrobků a služeb byly podle výkazu zisku a ztráty 1 214 tis. Kč, výsledek hospodaření po zdanění byl 146 tis. Kč. Z rozvahy je patrné, že oběžná aktiva společnosti byla ve výši 13 813 tis. Kč (z toho zásoby 4 954 tis. Kč, krátkodobé pohledávky 8 098 tis. Kč, peněžní prostředky 761 tis. Kč) a krátkodobé závazky měla společnost ve výši 13 363 tis. Kč. Součet zásob, peněžních prostředků a pohledávek tak převyšoval závazky obviněné o 450 tis. Kč. Správní orgán I. stupně proto dospěl k závěru, že likvidační dopad pokuty na žalobce z uvedených listin neplyne.
6. K odvolání žalobce ústřední inspektorát žalované výši uložené pokuty potvrdil. Uvedl, že protiprávní jednání spočívající v nabízení a prodeji padělků je třeba považovat za protiprávní jednání s poměrně značnou typovou závažností a společenskou nebezpečností. Taktéž jako polehčující okolnost zohlednil množství zjištěných padělků a jako přítěžující okolnost, že se nejednalo o první zjištěné porušení zákona o ochraně spotřebitele. Stejně tak ústřední inspektorát zohlednil snahu žalobce o nápravu, aby v budoucnu již k prodeji padělků nedocházelo a rozsah podnikání žalobce. S ohledem na zjištění učiněná správním orgánem I. stupně pak neshledal, že by výše uložené pokuty ohrožovala podnikatelskou činnost žalobce. Uloženou pokutu tak odvolací orgán považoval za adekvátní, zcela odpovídající okolnostem posuzovaného případu a dostatečně splňují represivní a preventivní účel.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

II. Obsah žaloby

7. Žalobce v žalobě namítá, že správní orgány se nedostatečně zabývaly aktuálním stavem hospodaření žalobce, když nerefletovaly tvrzené a přiznáním k DPH prokazované přibližně patnáctinásobné snížení obratu žalobce v roce 2018 oproti zkoumané účetní závěrce za rok 2017. Orgány obou stupňů tak neposuzovaly výkazy žalobce v plném kontextu žalobcova tvrzení a při hodnocení žalobcem navrhovaných listinných důkazů se omezily bez dalšího pouze na konstatování, že tyto neposkytují obraz stavu hospodaření žalobce.
8. Ústřední inspektorát žalované se také nevypořádal s námitkou žalobce, že se jednalo o prodej použitého zboží, který žalobce řádně prověřil před jeho prodejem podle jeho unikátního výrobního čísla IMEI přiděleného výrobcem mobilnímu telefonu. Žalobce neshledal dle tohoto postupu předmětný telefon padělkem, žalobcově pozornosti však unikla možná kvalifikace tohoto mobilního telefonu za padělek po pouhé výměně originálního krytu baterie za neoriginální. Samotná seznatelnost rozlišení originálního krytu baterie mobilního telefonu od neoriginálního je přitom nanejvýš obtížná a de facto vyžaduje posouzení znalcem. Co se týče dalších okolností, za nichž byl přestupek spáchán, správní orgány nevyhodnotily jako výrazně polehčující okolnost skutečnost, že ze strany žalobce došlo k úplnému zamezení prodeje použitého zboží.
9. Žalobce dále poukazuje na „známá rozhodnutí prvoinstančního orgánu týkající se uložení pokuty konkurenčním subjektům, např. Alza.cz, a.s., který vykazuje přibližně tisícinásobný obrat ve srovnání se žalobcem a kterému byla uložena za opakovaná porušení zákona o ochraně spotřebitele v posledně zveřejněném případě pokuta ve výši 150.000,- Kč.“ Z uvedeného vyplývá zjevná nepřiměřenost v ukládání pokut prvoinstančním orgánem jednotlivým konkurenčním podnikatelům.
10. Žalobce případně navrhuje, aby soud v souladu s § 65 soudního řádu správního od uloženého trestu za přestupek upustil, nebo jej snížil v mezích zákonem dovolených.

III. Vyjádření žalované

11. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvádí, že námitky žalobce se shodují s jeho odvolací argumentací, kterou řádně vypořádala v napadeném rozhodnutí. Proto na odůvodnění tohoto rozhodnutí odkazuje.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

12. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.
13. Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Dle § 24 odst. 7 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele se prodávající dopustí přestupku tím, že poruší zákaz nabízet za účelem prodeje, prodávat a skladovat výrobky porušující práva duševního vlastnictví nebo neoprávněné užívání označení podle zvláštního právního předpisu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

15. Dle § 24 odst. 14 písm. d) lze za přestupek uložit pokutu do 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) a b), odstavce 4, odstavce 7 písm. a), d), g), k) a odstavců 9, 10 a 13.
16. S ohledem na obsah žaloby, kdy žalobce své námitky směřuje především k výši uložené pokuty, soud předně zdůrazňuje, že ukládání pokut za přestupky se děje ve sféře volného správního uvážení (diskrečního práva) správního orgánu, tedy v zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, resp. volit některé z více možných řešení, které zákon dovoluje. Pro správné a spravedlivé ukládání sankce je přitom významné dodržování principu zákonnosti trestání a principu individualizace sankce. Zásada zákonnosti trestání spočívá v tom, že se správní orgány musí řídit pravidly pro ukládání sankcí stanovených zákonem. Zásada individualizace sankce pak ukládá, aby druh, kombinace a intenzita sankcí odpovídaly všem okolnostem a zvláštnostem konkrétního případu. (srov. rozsudek ze dne č. j. 3 As 32/2007 – 48).
17. Zároveň platí, že podrobit volné správní uvážení soudnímu přezkoumání při hodnocení zákonnosti rozhodnutí lze jen potud, překročil-li správní orgán zákonem stanovené meze tohoto uvážení, vybočil-li z nich nebo volné uvážení zneužil. Není však v pravomoci správního soudu, aby vstoupil do role správního orgánu a položil na místo správního uvážení soudcovské uvážení a sám rozhodl, jaká pokuta by měla být uložena. To by mohl soud učinit podle § 78 odst. 2 s. ř. s. jen na návrh žalobce, pokud by dospěl k závěru, že pokuta byla správním orgánem uložena ve zjevně nepřiměřené výši (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č.j. 6 A 96/2000-62, č. 225/2004 Sb. NSS).
18. Vstříc uvedeným zásadám platících pro soudní přezkum výše uložené sankce a po zhodnocení nyní napadených rozhodnutí a okolností případu soud shledal, že správní orgány nevybočily z mezí, která jsou stanovena pro jejich správní úvahu při konkrétní výměře sankce, a není na místě jeho derogační zásah. Žalovaná se v prvoinstančním i odvolacím rozhodnutí náležitě vypořádala s jednotlivými hledisky, která jsou významná pro stanovení výše pokuty, a srozumitelným, určitým a logickým způsobem pospala úvahy, jimiž byla vedena při výměře pokuty. A takto se pečlivě věnovala všem zákonným podmínkám pro uložení sankce za spáchání přestupku dle § 24 odst. 7 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele, jakož i polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (viz výše rekapitulace napadených rozhodnutí). Soud proto neshledal shora uvedené důvody, pro které by musel zasáhnout do diskreční pravomoci správního orgánu při ukládání pokut za spáchání přestupků. A zároveň uvádí, že napadená rozhodnutí jsou přezkoumatelná, neboť obsahují důvody, které žalovanou vedly k uložení sankce v konkrétní výši. Není přitom chybou, pokud se odvolací orgán ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně, a proto již dále nerozvedl jím vyřčené úvahy. Správní řízení před správními orgány I. i II. stupně tvoří jeden celek, protože je nutno na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů nahlížet komplexně.
19. K možnému likvidačnímu dopadu uložené pokuty na žalobce soud připomíná, že správní orgán ukládající pokutu je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, čj. 1 As 9/2008-133). Rozšířený senát v citovaném rozhodnutí však také

zdůraznil, že bude záležet především na účastníku řízení, zda projeví svůj zájem na tom, aby uložená pokuta pro něj neměla likvidační důsledek tím, že správnímu orgánu poskytne základní údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto také věrohodným způsobem doloží či umožní správnímu orgánu, aby ověřil jejich pravdivost např. tím, že zbaví pro tento účel orgány veřejné moci (správce daně, orgány sociálního zabezpečení, atd.) mlčenlivosti. Pokud tak účastník řízení neučiní a naopak odmítne poskytnout správnímu orgánu v tomto ohledu dostatečnou součinnost, bude správní orgán oprávněn vyjít pouze z údajů, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení a které si může zjistit bez součinnosti s účastníkem řízení.

20. Takto dle soudu postupovala žalovaná v nyní posuzované věci. Žalobce předložil daňová přiznání k dani z přidané hodnoty za první až čtvrtý měsíc roku 2018, z nichž měl dle žalobce plynout dvanáctinásobný pokles obrátu v roce 2018. Žalovaná však postupovala správně, pokud tyto listiny bez dalšího při úvaze o výši uložené pokuty neakceptovala, nýbrž vlastní činností zjistila celkové majetkové poměry žalobce. Ačkoli se zjištěné údaje vztahovaly k roku 2017, dle soudu jednoznačně dokládaly finanční možnosti žalobce, které pro účely určení výše pokuty nemohly být vyvráceny ani daňovými přiznáními předloženými žalobcem. Jestliže žalovaná zjistila, že součet zásob, peněžních prostředků a pohledávek převyšoval ke konci roku 2017 závazky žalobce o 450 000 Kč, jednalo se o údaj, který dokládal, že pokuta ve výši 80 000 Kč nemůže být pro žalobce likvidační.
21. Dále je nutné připomenout, že odkaz na tvrzenou likvidační výši pokuty nemůže omlouvat a tolerovat deliktní jednání – smyslem posuzování ekonomické situace delikventa je to, aby uložený trest neznamenal fakticky jeho likvidaci. Toto posuzování však rozhodně neznamená, že jakýkoliv nepříznivý ekonomický následek do majetkové sféry delikventa znamená, že pokutu nelze uložit. Pokuta je trestem a jedním z jejích aspektů je mj. ekonomicky znevýhodnit ty subjekty, které porušují právní povinnosti, a zamezit tak získání konkurenční výhody na úkor ostatních subjektů působících na totožném trhu. Vzhledem k tomu, že žalobci byla uložena pokuta, jejíž výše je několikanásobně nižší než zisk generovaný v roce 2017, soud se nedomnívá, že by zaplacení pokuty mělo pro žalobce likvidační účinky. A to tím spíše, že pokuta mohla být uhrazena ve splátkách, přičemž žalobce nikterak netvrdí, že v případě rozložení pokuty na splátky by i výše jednotlivé splátky představovala natolik citelný zásah, že by ohrozila samotnou existenci jeho podnikání.
22. A navíc žalobci byla pokuta stanovena při samé dolní hranici zákonného rozpětí (necelá 2 % z možného 5 000 000 Kč). Již z tohoto pohledu nelze tvrdit, že by uložená pokuta byla nepřiměřená.
23. Jestliže žalobce namítá, že bylo složité odhalit, že prodávaný mobilní telefon je padělkem, odkazuje soud na závěry zpracovaného odborného vyjádření, dle kterého již z pouhé fotodokumentace bylo zjevné, že nabízený mobilní telefon je padělkem. Není přitom pravdou, jak žalobce v žalobě naznačuje, že by kvalifikaci produktu jako padělku zapříčinila pouze výměna originálního krytu baterie za neoriginální. Skutečnost, že se jedná o padělek, prokazovala kvalita použitých materiálů, jakož i absence celkové preciznosti zpracování výrobku. Žalobcův poukaz na kontrolu IMEI pak neobstojí již z toho důvodu, že toto IMEI číslo nebylo totožné na obalu a samotném přístroji, což mělo u žalobce evokovat podezření, že se jedná o padělek. Soud se tedy ztotožňuje se žalovanou, že bylo nesporné, že žalobcem prodávaný výrobek byl padělkem.

24. Žalobce dále poukazuje na fakt, že vyvinul snahu o nápravu, když podobné produkty vyloučil z prodávaného sortimentu. Uvedená skutečnost zajisté představovala polehčující okolnost ovlivňující výši uložené sankce. Jak však vyplývá z odůvodnění napadených rozhodnutí, žalovaná tuto polehčující okolnost zohlednila, kdy výslovně uvedla, že představuje jednu z příčin snížení výše pokuty uložené příkazem. Ostatní přitěžující okolnosti (především obecná závažnost spáchaného jednání a opakovanost spáchání přestupku ze strany žalobce) však způsobily, že nadále bylo nezbytné uložit žalobci pokutu ve shora vymezené výši.
25. Soud pak neshledal důvodným poukaz žalobce na jiná „známá rozhodnutí prvoinstančního orgánu týkající se uložení pokuty konkurenčním subjektům, např. Alza.cz, a.s.“. Toto obecné tvrzení žalobce nemůže zavdávat důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť žalobce neuvádí konkrétní rozhodnutí, jichž se dovolává, a ani nikterak blíže nevymezuje, za jaké protiprávní jednání měly být jiné obchodní společnosti postiženy. Povaha sankcionovaného jednání je přitom klíčová, neboť určuje, zdali se skutečně jednalo o typově shodné případy s případem žalobce. Samotná skutečnost, že jinému subjektu byla pokuta uložena v jiné výši, nemůže vést k závěru, že by pokuta uložená žalobci byla zjevně nepřiměřená.
26. Ze všech shora uvedených důvodů soud nevyhověl ani návrhu žalobce na moderaci uloženého trestu, neboť o upuštění od trestu nebo jeho snížení v mezích zákonem dovolených může v souladu s § 78 odst. 2 s. ř. s. rozhodnout pouze tehdy, byli-li trest uložen ve zjevně nepřiměřené výši, k čemuž v daném případě nedošlo. Navíc soud připomíná, že Nejvyšší správní soud již dříve konstatoval, že smyslem a účelem soudní moderační není hledání „ideální“ výše sankce místo správního orgánu, ale její korekce v případech, že by sankce, pohybující se v zákonném rozmezí, zjevně neodpovídala zobecnitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti sankce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012-23). A takto nelze pokutu uloženou žalobci hodnotit.

V. Závěr

27. Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.
28. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalované pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. května 2020

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D., v. r.
předseda senátu